

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ

45

ISSN 1211-7250

ISBN 80-86023-64-8

BRNO 2004

3001-

9395458

PŘEHLED VÝZKUMŮ 45

- Vydává: Archeologický ústav AV ČR Brno
Královopolská 147, 612 00 Brno
E-mail: infor@iabrno.cz
- Odpovědný redaktor: doc. PhDr. Jaroslav Tejral, DrSc.
- Redakce a příprava pro tisk: Ing. Petr Škrdla, PhD., Mgr. Balázs Komoróczy, PhDr. Lubomír Šebela, CSc.,
PhDr. Rudolf Procházka, CSc., PhDr. Jiří Doležel, Dana Gregorová, Alice Del
Maschio
- Na titulním listě: Jeskyně Švédův stůl. Foto Jiří A. Svoboda
- Tisk: Bekros
- Náklad: 400 ks

© 2004 by the Authors.

All rights reserved.

AÚ AV ČR Brno, Královopolská 147, 612 00

policii k pietnímu pohřbení na městský hřbitov v Olomouci-Neředíně.

Jakub Vrána, AC Olomouc

Literatura

Bláha J. – Kolář B. – Spáčil V. – Tichák M., 2001: Olomoucké hřbitovy a kolumbária, Olomouc.

Resumé

Olomouc (Bez. Olomouc), Polská Str. Neuzeit. Stadt. Rettungsgrabung.

Olomouc (Bez. Olomouc), Pražská Str. Neuzeit. Stadt. Rettungsgrabung.

Olomouc (Bez. Olomouc), Messegelände Flora. Neuzeit. Kulturschicht. Rettungsgrabung.

OLOMOUC (okr. Olomouc)

„Šibeník“. Novověk. Minérská chodba. Záchranný výzkum.

V listopadu 2002 proběhl v rámci dohledů na stavbě horokvodu v areálu novověkého fortu Šibeník záchranný archeologický výzkum. Výkop prolal ve vzdálenosti asi 30 m od pevnůstky vyzděnou minérskou či naslouchací chodbu. Chodba byla vystavěna z cihel a zvnějšku zaizolována jílem. Vnitřní světlost chodby činí 1,03 m, šířka chodby je pak 0,7-0,8 m. Toto ženírní dílo pochází pravděpodobně z období výstavby opevnění z let 1836-1846. Identifikace lokality v mapě ZM 1:10000, list 24-22-19, v souřadnicích 264 mm od Z s. č. a 302 mm od J s. č.

„Velkomoravská ulice“. Středověk, novověk. Sídliště. Záchranný výzkum.

Na lokalitě byla doložena existence středověkých a novověkých objektů (viz také v kap. Doba železná)

Marek Kalábek, AC Olomouc

Resumé

Olomouc (Bez. Olomouc), Šibeník. Neuzeit. Siedlung. Rettungsgrabung.

Olomouc (Bez. Olomouc), Velkomoravská Straße. Mittelalter, Neuzeit. Siedlung. Rettungsgrabung.

OLOMOUC (okr. Olomouc)

Ulice 8. května č.o.25, čp.504, parc. č. 88, (původně Slovenská ulice č. o. 4, čp. 507, parc. č. 85/2).

Absolutní souřadnice: X = -547193.0468, Y = -1121248.7501; X= -547185.7864; Y = -1121248.7501; X = -547186.1815, Y= -1121259.1715; X = -547193.1456, Y = -1121259.3197

Mladohradištní období, vrcholný středověk, novověk. Sídliště. Záchranný výzkum. Uložení: NPÚ – územní odborné pracoviště v Olomouci.

Záchranný výzkum probíhal ve dnech 23.6. až 1.8.2003 v interiéru dvorní přístavby uvedeného domu, jejíž plocha však původně byla součástí pozemku sousedního domu č. o. 4 ve Slovenské ulici. Odkryv byl vyvolán záměrem stavebníka zřídit zde bazén se saunou a vzhledem k této okolnosti byl jak plošně, tak i výškopisně limitován požadavky tohoto stavebního projektu. Lokalita se nachází v historickém jádru Olomouce, poblíž kostela sv. Mořice. 40 m od ní směrem severním byl v 70. letech minulého století zbudován OD Prior, při jehož výstavbě došlo v rámci archeologického průzkumu v r. 1973 a 1978-9 k objevu bohatých dokladů pravěkého, raně středověkého a zejména pozdějšího osídlení (přehledně viz Bláha 1975). Opominout konečně nelze ani fakt, že 25,5 m na západ od naší lokality objevil J.Wankel při výkopových pracích spojených s budováním hotelu Národní dům na sklonku 19. stol. své údajně „kolové stavby“ (Wankel 1887) – a to opět spolu s relativně četnými artefakty, především z období raného a vrcholného středověku.

Novodobá podlaha nepodsklepeného přístavku (zřejmě z konce 19. či počátku 20. stol.) se stejně jako úroveň sousedního dvora výškopisně nacházela na niveletě 216,70 m n. m. Ještě v průběhu měsíce dubna r. 2003 došlo za příslušného dozoru k odstranění recentního násypu a na úrovni 216,00 m n. m. se objevily jak intaktní středověké kulturní vrstvy, tak obrysy do nich zahloubených mladších objektů. Ač byla se zástupcem investora učiněna dohoda, že další zemní práce proběhnou již výhradně formou archeologického výzkumu, ten nechal bez ohlášení vykopat při obvodových zdech interiéru čtyři „statické“ sondy. Přitom byly, byť na malé ploše, zbytečně poničeny nálezové situace – mj. byly i rozříšeny celé nádoby z výplně odpadní jámy z přelomu 16. a 17.stol. (k tomu níže – viz k. 166).

Po této – žel ještě nikoliv poslední – disharmonii se zástupcem investora bylo možno přikročit k výzkumu na ploše 7,5 x 4,0 m, jejíž delší osa směřovala k severu. Tato výměra však, jak se ukázalo, byla na každé straně obdélníka o jeden metr menší než předpokládaný rozměr projektovaného bazénu. Dle dodatečného požadavku odborníka na statiku bylo totiž nutno, aby výzkum respektoval metrový blok hlíny sestávající z kulturních vrstev, který stabilizoval nedostatečně a ledabyly založené obvodové zdívo celé recentní přístavby. Pro úplnost ještě uvedme, že podle předložené projektové dokumentace neměly být stavbou dotčeny eventuální nálezové situace pod kótou 214.60 m n. m; tato úroveň tedy představovala nejnižší možné nívó zasažené odkryvem ve stávající etapě výzkumu.

Na takto dále limitované ploše a po uvedeném stanovení maximálního možného rozsahu archeologických prací z hlediska výškopisného byl vyměřen hlavní severojižní kontrolní blok a byla vytyčena příčná východozápadní osa výzkumu. Celá lokalita byla tak rozdělena na čtyři kvadranty označené dle světových stran a umožňující jednoduchou polohopisnou orientaci, kterou budeme aplikovat i v případě této zprávy.

V JZ kvadrantu popsané plochy byl v první řadě zkoumán zahloubený recentní objekt, který se projevoval jako nepatrná úseč do kruhu zformované cihlové podezdívky (k. 901) na samém jeho V okraji. Uvnitř této konstrukce pojené rozrušenou sypkou maltou byla zjištěna propálená mazanice dna tohoto zařízení (k. 121), které je možno označit jako pec. Na zmíněné mazanici navíc spočívala tenká vrstva uhlíků promíslených